

Sygn. akt I C 520/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Lech

Protokolant: sekretarz sądowy Daria Bernacka

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2021r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. P., G. C., M. C. i A. O.**

przeciwko **Gminie O.**

o zapłatę kwoty 136.250,00 zł

1. zasądza od pozwanej Gminy O. **na rzecz powódki M. P. kwotę 34.062,50 zł** (trzydzieści cztery tysiące sześćdziesiąt dwa złote 50/100) tytułem odszkodowania z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 kwietnia 2019r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej Gminy O. **na rzecz powódki G. C. kwotę 34.062,50 zł** (trzydzieści cztery tysiące sześćdziesiąt dwa złote 50/100) tytułem odszkodowania z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 kwietnia 2019r. do dnia zapłaty;
3. zasądza od pozwanej Gminy O. **na rzecz powoda M. C. kwotę 34.062,50 zł** (trzydzieści cztery tysiące sześćdziesiąt dwa złote 50/100) tytułem odszkodowania z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 kwietnia 2019r. do dnia zapłaty;
4. zasądza od pozwanej Gminy O. **na rzecz powódki A. O. kwotę 34.062,50 zł** (trzydzieści cztery tysiące sześćdziesiąt dwa złote 50/100) tytułem odszkodowania z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 kwietnia 2019r. do dnia zapłaty;
5. zasądza od pozwanej Gminy O. solidarnie na rzecz powodów M. P., G. C., M. C. i A. O. kwotę 11.577,75 zł (jedenaście tysięcy pięćset siedemdziesiąt siedem złotych 75/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;
6. nakazuje pobrać od pozwanej Gminy O. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 13.137,02 zł (trzynaście tysięcy sto trzydzieści siedem złotych 02/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Renata Lech

Sygn. akt IC 520/19

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 15 kwietnia 2019r. powodowie M. P., G. C., M. C. i A. O., reprezentowani w toku postępowania przez pełnomocnika adwokata D. T., wnieśli o zasądzenia od pozwanej Gminy O. na rzecz każdego z nich kwoty po 34.062,50 zł tytułem odszkodowania z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania wskazali, iż są spadkobiercami po zmarłym J. C., który wraz z żoną powódką G. C. byli właścicielami nieruchomości położonych w O., oznaczonych w ewidencji gruntów jako działki nr: (...) o łącznej powierzchni 1,8502 ha. Na mocy decyzji o wywłaszczeniu nieruchomości z dnia 30 listopada 1979r. wywłaszczono na rzecz Skarbu Państwa część powyższej nieruchomości, tj. działkę oznaczoną starym numerem ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,2725 ha. Cel, na jaki dokonano powyższego wywłaszczenia, nie został osiągnięty. Pozwana Gmina po nabyciu własności wywłaszczonej nieruchomości przeznaczyła ją na inne cele niż wskazane w decyzji wywłaszczeniowej. Pozwana nie dopełniła także obowiązku zawiadomienia powodów o powyższym celem umożliwienia żądania zwrotu nieruchomości (k. 4-13).

Pozwana Gmina O., reprezentowana w toku postępowania przez pełnomocnika adwokata S. Z., nie uznała żądania pozwu i wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia objętego żądaniem pozwu na podstawie art. 442¹ k.c. z uwagi na to, iż minęło 10 lat od zbycia nieruchomości, z których powódkę wywłaszczono na rzecz osób trzecich. Ponadto pełnomocnik pozwanej wskazał, iż roszczenie powódki winno być analizowane nie na gruncie ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 lipca 1997r., która weszła w życie 1 stycznia 1998r., lecz na gruncie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości. W ocenie pozwanego o fakcie, iż cel wywłaszczeniowy nie został osiągnięty powódka lub jej poprzednicy prawni dowiedzieli się co najmniej w dacie wejścia w życie ustawy z dnia 29 kwietnia 1985r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości, tj. 1 sierpnia 1985r. Tymczasem wnioski o zwrot przedmiotowej nieruchomości powódka złożyła 28

marca 2013r. co uzasadnia uznanie, iż dochodzone pozwem roszczenie jest przedawnione (k. 75-79).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. C. i jej mąż J. C. byli właścicielami nieruchomości położonych w obrębie 5 O., oznaczonych starymi numerami ewidencyjnymi: jako działki nr: (...) o łącznej powierzchni 1,8502 ha.

(dowód: akt własności ziemi z 29 lipca 1974r. ON- (...), k. 25)

J. C. zmarł 4 lipca 1992r. Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 30 kwietnia 1996r. w sprawie I Ns 169/96 spadek po nim wraz z należącym do spadku gospodarstwem rolnym nabyli powodowie: żona G. C. oraz dzieci M. C., M. P. i A. O. po 1/4 części każdy z nich.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 30 kwietnia 1996r. w sprawie I Ns 169/96, k. 30)

Decyzją nr (...). (...) z dnia 30 listopada 1979r. wydaną przez Naczelnika Miasta i Gminy w O. została wywłaszczona na rzecz Skarbu Państwa działka oznaczona starym numerem (...) o powierzchni 0,2725ha. na cel w postaci budowy (...) Zakładów (...) zgodnie z otrzymaną decyzją lokalizacyjną nr BP.III- (...) -1 z dnia 30 marca 1978r. wydaną przez Wojewódzkie Biuro (...) w P.. W powyższej decyzji przyznano powódce G. C. i jej mężowi odszkodowanie za wywłaszczoną nieruchomość w kwocie 27.250,00 zł.

(dowód: decyzja nr (...). (...) z dnia 30 listopada 1979r. wydana przez Naczelnika Miasta i Gminy w O., k. 26-29)

(...) Zakłady (...) nie zostały wybudowane.

(okoliczność bezsporna)

Wywłaszczona działka oznaczona dawnym numerem ewidencyjnym (...) odpowiada obecnie w aktualnej ewidencji gruntów części działki oznaczonej numerem (...) oraz części działek o numerach: 397/6, 397/12 i 397/25. Działki te stanowią obecnie własność odpowiednio (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (działka nr (...)) oraz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (działka nr (...)).

(dowód: odpis decyzji Starosty (...) z dnia 14 grudnia 2018r. (...). (...).1.30.2018, k. 31-34)

Decyzją z dnia 7 lutego 2000r. Nr **PZ/PT.in. (...)- (...)** Wojewoda (...) stwierdził nabycie z mocy prawa przez Gminę O. własność przedmiotowej nieruchomości, stanowiącej do tej pory własność Skarbu Państwa.

Przedmiotowe nieruchomości wobec niezrealizowania celu będącego podstawą wywłaszczenia, ulegały dalszemu obrotowi prawnemu, zostały zbyte przez Gminę O.. W dniu 22 sierpnia 2000r. Gmina O. zbyła działkę nr (...) na rzecz (...) Spółki Akcyjnej, a następnie na podstawie aktu notarialnego z 3 września 2007r. właścicielem nieruchomości stała się Spółka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O..

Działki o numerach ewidencyjnych (...) zostały w 2003r. zbyte przez Gminę O. na rzecz spółki (...), SL z siedzibą w A. (Hiszpania). Następnie powyższe nieruchomości podlegały dalszemu obrotowi i ostatecznie ich właścicielem w 2014r. została Spółka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O..

(dowód: kopia decyzji z dnia 7 lutego 2000r. Nr PZ/PT.1II . (...)- (...) Wojewody (...), k. 120, wydruk z ksiąg wieczystych nr (...), k. 35-52)

Powódka wystąpiła z wnioskiem o zwrot wywłaszczonych nieruchomości. Decyzją z dnia 14 grudnia 2018r. znak (...) (...).1.30.2018 Starosta (...) odmówił zwrotu przedmiotowych nieruchomości z uwagi na zbyte nieruchomości na rzecz podmiotów trzecich, pomimo pominięcia obowiązku zawiadomienia byłego właściciela o zamiarze zbycia nieruchomości i uprawnieniu do żądania jej zwrotu. Powyższa decyzja uprawomocniła się z dniem 4 stycznia 2019r.

(dowód: kopia decyzji z dnia 14 grudnia 2018r. znak GNffl. (...).1.30.2018, k. 31-34)

Przedmiotowa nieruchomość są położone na obrzeżu miasta O., w jego północno-zachodniej części, blisko gruntów obrębu J., obecnie w dzielnicy przemysłowej, w pobliżu znajdują się obiekty przemysłowo-usługowe. Bezpośrednie sąsiedztwo przedmiotowych nieruchomości stanowiły w dade 14 grudnia 1978r. - grunty rolnicze słabej klasy bonitacyjnej. Przedmiotowa działka miała kształt prostokąta foremnego o duże dysproporcji boków, krótszy bok miał szerokość 8m, a dłuższy - 330m. Na dzień określania wartości rynkowej działka nie miał dostępu do drogi publicznej, ani żadnych urządzeń infrastruktury technicznej. Działka znajdował się w otoczeniu gruntów w większości niezabudowanych, głównie rolnych, w oddaleniu znajdowały się tereny leśne.

Na datę wywłaszczenia (14 grudnia 1978r.) wyceniana działka położona była w terenie przeznaczonym, zgodnie z decyzją lokalizacyjną BP.III- (...) -1 z dnia 30 marca 1978r. wydaną przez Wojewódzkie Biuro (...) w P., pod budowę nowego zakładu produkcyjnego (...), a zatem - na cele przemysłowe

Aktualna wartość rynkowa przedmiotowej nieruchomości wynosi **150.000,00 zł.**

Wartość zwaloryzowanego odszkodowania otrzymanego przez powódkę G. C. i jej męża J. C. z tytułu wywłaszczenia przedmiotowej nieruchomości wynosi 10.799,68 zł.

(dowód: opinia biegłej z zakresu (...), k. 366-393, pisemne opinie uzupełniające, k. 146- 224, k. 311-313)

Dokonując powyższych ustaleń faktycznych Sąd pominął opinię biegłej z zakresu szacowania nieruchomości C. U.. W ocenie Sądu powyższa opinia została sporządzona bez zachowania należytej staranności w analizie rynku lokalnego, przyjęcie do porównania transakcji dotyczących nieruchomości podobnych do nieruchomości wycenianych, zostało dokonane w sposób wybiórczy. Analiza przeprowadzona przez biegłą nasuwa uzasadnione wątpliwości co do jej spójności, logiczności oraz zupełności. Jako podstawę ustalenia wartości rynkowej przedmiotowej nieruchomości oraz

wartości zwaloryzowanego odszkodowania Sąd przyjął opinię biegłej z zakresu (...). W ocenie Sądu powyższa opinia jest rzetelna, spójna, kategorierna, należyte uzasadniona. W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania i podważania przyjętej przez biegłą metody szacowania oraz przyjętych do porównania transakcji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie. W toku niniejszego procesu powodowie żądali zasądzenia odszkodowania z tytułu wywłaszczenia nieruchomości, a które to grunty nie zostały przeznaczone na cel wskazany w decyzji wywłaszczeniowej. Natomiast pozwana Gmina po nabyciu własności wywłaszczonej nieruchomości przeznaczyła ją na inne cele niż wskazane w decyzji wywłaszczeniowej. Pozwana nie dopełniła także obowiązku zawiadomienia powodów o powyższym celem umożliwienia żądania zwrotu nieruchomości.

Rozważenie zasadności tak skonstruowanego roszczenia wymaga odniesienia do regulacji zawartych w ustawie o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 lipca 1997r., która weszła w życie 1 stycznia 1998r. (Dz. U z 2018r., poz. 2204 ze zm.). Zgodnie z normą art. 136 powyższej ustawy nieruchomość wywłaszczona nie może być użyta na cel inny niż określony w decyzji o wywłaszczeniu, z uwzględnieniem art. 137, chyba że poprzedni właściciel lub jego spadkobierca nie złożą wniosku o zwrot tej nieruchomości. **Wrazie powzięcia zamiaru użycia wywłaszczonej nieruchomości lub jej części na inny cel niż określony w decyzji o wywłaszczeniu właściwy organ zawiadamia poprzedniego właściciela lub jego spadkobiercę o tym zamiarze, informując równocześnie o możliwości zwrotu wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej nieruchomości albo części wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej części.** Zgodnie natomiast z regulacją art. 136 ust. 3 poprzedni właściciel lub jego spadkobierca mogą żądać zwrotu wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej nieruchomości albo części wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej części, jeżeli, stosownie do przepisu art. 137, nieruchomość lub jej część stała się zbędna na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu. Z wnioskiem o zwrot występuje się do starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej, który zawiadamia o tym właściwy organ gospodarujący zasobem nieruchomości. Warunkiem zwrotu wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej nieruchomości albo części wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej części jest zwrot przez poprzedniego właściciela lub jego spadkobiercę odszkodowania lub nieruchomości zamiennej stosownie do art. 140.

Dokonując oceny zasadności żądania pozwu w świetle ustalenia, że przedmiotowe nieruchomości stały się zbędne na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu, należy mieć na uwadze treść art. 137 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z powyższym przepisem nieruchomość uznaje się za zbędną na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu, jeżeli: pomimo upływu 7 lat od dnia, w którym decyzja o wywłaszczeniu stała się ostateczna, nie rozpoczęto prac związanych z realizacją tego celu albo pomimo upływu 10 lat od dnia, w którym decyzja o wywłaszczeniu stała się ostateczna, cel ten nie został zrealizowany. Jeżeli cel wywłaszczenia został zrealizowany tylko na części wywłaszczonej nieruchomości, zwrotowi podlega pozostała część. Zgodnie natomiast z art. 140 powyższej ustawy w razie zwrotu wywłaszczonej nieruchomości poprzedni właściciel lub jego spadkobierca zwraca Skarbowi Państwa lub właściwej jednostce samorządu terytorialnego, w zależności od tego, kto jest właścicielem nieruchomości w dniu zwrotu, ustalone w decyzji odszkodowanie, a także nieruchomość zamienną, jeżeli była przyznana w ramach odszkodowania. Odszkodowanie pieniężne podlega waloryzacji, z tym że jego wysokość po waloryzacji, z zastrzeżeniem art. 217 ust. 2.

nie może być wyższa niż wartość rynkowa nieruchomości w dniu zwrotu, a jeżeli ze względu na rodzaj nieruchomości nie można określić jej wartości rynkowej, nie może być wyższa niż jej wartość odtworzeniowa. Jeżeli zwrotowi podlega część wywłaszczonej nieruchomości, zwracaną kwotę odszkodowania ustala się proporcjonalnie do powierzchni tej części nieruchomości.

W niniejszej sprawie bezsporną i nie kwestionowaną przez stronę pozwaną okolicznością był fakt, iż przedmiotowe nieruchomości nr (...). (...) z dnia 30 listopada 1979r. wydaną przez Naczelnika Miasta i Gminy w O. zostały wywłaszczone na rzecz Skarbu Państwa na cel w postaci budowy (...) Zakładów (...) zgodnie z otrzymaną decyzją lokalizacyjną nr BP.IQ- (...) - I z dnia 30 marca 1978r. wydaną przez Wojewódzkie Biuro (...) w P.. Wywłaszczone

nieruchomości nie zostały wykorzystane i przeznaczone na cel określony w powyższej decyzji wywłaszczeniowej, ponieważ (...) Zakłady (...) nigdy nie powstały.

Wobec uznania, że powyższe nieruchomości stały się zbędne na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu, w rozumieniu art. 137 ustawy o gospodarce nieruchomościami, należy dokonać oceny zasadności roszczenia odszkodowawczego powodów. Niespornym w niniejszym procesie jest bowiem także i to, że pozwana Gmina O., która stała się właścicielem nieruchomości na podstawie decyzji z dnia 7 lutego 2000r. Nr PZ/PT.1H. (...) - (...) wydanej przez Wojewodę (...) zbyła przedmiotowe nieruchomości. Pozwana nie zawiadomiła przy tym powodów o zamiarze przeznaczenia nieruchomości na cel inny niż określony w decyzji wywłaszczeniowej oraz o uprawnieniu do żądania zwrotu wywłaszczonej nieruchomości. Niedopełnienie powyższych wymogów stanowi rażące naruszenie normy art. 136 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami i musi być kwalifikowane jako działanie noszące znamiona bezprawności i stanowiące źródło szkody doznanej przez powodów. Zaniechanie pozwanej Gminy i następnie zbycie przedmiotowych nieruchomości zniweczyło bowiem roszczenie powodów o zwrot przedmiotowych nieruchomości. Powodowie wprawdzie wystąpili z wnioskiem o zwrot wywłaszczonych nieruchomości. Jednak decyzją z dnia 14 grudnia 2018r. znak GNin. (...)1.30.2018 Starosta (...) odmówił zwrotu przedmiotowych nieruchomości z uwagi na zbycie nieruchomości na rzecz podmiotów trzecich, pomimo pominięcia obowiązku zawiadomienia byłego właściciela o zamiarze zbycia nieruchomości i uprawnieniu do żądania jej zwrotu. Wobec powyższego należy uznać zasadność żądania powodów w świetle przesłanek odpowiedzialności deliktowej określonej normą art. 417 § 1 k.c. W świetle powyższego przepisu za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

Sąd uznał przy tym za niezasadny podniesiony w toku procesu przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia objętego żądaniem pozwu na podstawie art. 442¹ k.c. z uwagi na to, iż minęło 10 lat od zbycia nieruchomości, z których powódtkę wywłaszczono na rzecz osób trzecich. Ponadto pełnomocnik pozwanej wskazał, iż roszczenie powódki winno być analizowane nie na gruncie ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 lipca 1997r., która weszła w życie 1 stycznia 1998r., lecz na gruncie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości. W ocenie pozwanego o fakcie, iż cel wywłaszczeniowy nie został osiągnięty powódka lub jej poprzednicy prawni dowiedzieli się co najmniej w dacie wejścia w życie ustawy z dnia 29 kwietnia 1985r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości, tj. 1 sierpnia 1985r. Z powyższą argumentacją nie sposób się zgodzić. Jak zasadnie i konsekwentnie w toku procesu twierdziła strona powodowa, za początek biegu terminu przedawnienia roszczenia powodów należy przyjąć datę uprawomocnienia się decyzji odmawiającej zwrotu nieruchomości, która to decyzja uprawomocniła się 4 stycznia 2019r. Z uwagi na to, iż powództwo zostało wytoczone 15 kwietnia 2019r., zachowany został określony normą art. art. 442¹ k.c. trzyletni termin przedawnienia roszczenia. Wydanie decyzji odmawiającej zwrotu nieruchomości pozwoliło bowiem powodom na jednoznaczne i ostateczne powzięcie wiedzy, że nie odzyskają nieruchomości oraz ustalenie podmiotu zobowiązanego do naprawienia szkody. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 maja 2014r. V CSK 384/13 „przekazanie działki na cele niezgodne ze wskazanymi w decyzji wywłaszczeniowej, jest czynem niedozwolonym stanowiącym źródło roszczenia byłych właścicieli o odszkodowanie, a bieg terminu przedawnienia tego roszczenia rozpoczyna się z dniem wydania ostatecznej decyzji odmawiającej zwrotu nieruchomości”. Pogląd ten został także potwierdzony w kolejnych orzeczeniach Sądu Najwyższego, w tym w wyroku z dnia 8 marca 2019r. wydanym w sprawie m CSK 334/17.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż zachodzą podstawy do uwzględnienia powództwa co do zasady. Ustalenie natomiast wysokości należnego powodce odszkodowania winno odnosić się do wartości rynkowej wywłaszczonej nieruchomości, wg stanu tejże nieruchomości z daty, kiedy stała się ona zbędna na cele wskazane w decyzji o wywłaszczeniu. Zgodnie z opinią biegłej z zakresu (...) aktualna wartość przedmiotowej nieruchomości wynosi 150.000 zł. Tak ustalona wartość nieruchomości winna być pomniejszona o wartość zwaloryzowanego odszkodowania wypłacanego w związku z wywłaszczeniem nieruchomości.

Zgodnie z opinią biegłej z zakresu (...), którą to opinię Sąd przyjął jako podstawę do ustalenia wartości nieruchomości, aktualna wartość rynkowa przedmiotowej nieruchomości wynosi łącznie 150.000 zł. Natomiast wartość zwaloryzowanego odszkodowania otrzymanego przez powódkę G. C. i jej męża z tytułu wywłaszczenia przedmiotowych nieruchomości wynosi 10.799,68 zł. Wobec powyższego należne powodom odszkodowanie wynosi łącznie 139.200,32 zł. Przy uwzględnieniu, iż każdy z powodów nabył udział po 1/4 w po zmarłym J. C., należne każdemu z powodów odszkodowanie winno wynosić 34.800,08 zł. Powodowie żądali odszkodowania w kwocie po 34.062,50 zł. Dlatego też, z uwagi na to, iż Sąd jest związany żądaniem pozwu i nie może orzekać ponad żądanie, Sąd uwzględniając powództwo w całości zasądził na rzecz powodów odszkodowanie w żądanej wysokości, tj. po 34.062,50 zł.

O odsetkach od zasądanego roszczenia Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zasądając odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa.

O kosztach procesu Sąd orzekła na podstawie art. 98 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Powodowie wygrali proces w całości, dlatego też pozwany winien zwrócić im w całości poniesione przez nich koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powodowie ponieśli koszty w łącznej kwocie 11.577,75 zł (zaliczka na biegłego 1.000 zł, część opłaty sądowej od pozwu w kwocie 5.109 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa - 5.468 zł). Na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od pozwanej solidarnie na rzecz powodów kwotę 11.526,75 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Nieuiszczone koszty sądowe wyniosły 13.137,02 zł (tj. część opłaty sądowej od pozwu - 1.704 zł oraz 11.433,02 zł - koszty opinii biegłych). Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 13.137,02 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.